

RUNDT OM DANMARK

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Vores evige skæbne

Ældste Detlef Adler, Tyskland
Områdehalvfjerdser

Vi lever i en moderne og meget begivenhedsrig tid, som har sine udfordringer. Mange i dag har ikke noget perspektiv, og de synes ikke, at de har mange muligheder eller håb for fremtiden. Som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er vi velsignet ved at have et andet syn på livet, som kommer af at have et omfattende, evigt perspektiv.

Jeg ønsker at tale om nogle tanker vedrørende det evige perspektiv, som skrifterne rummer, når de taler om at »vende fædrenes hjerte til børnene« (3 Ne 25:6; se Mal 3:24). Vi har brug for at have en villig ånd og et forstående hjerte for at fatte de store løfter og velsignelser, som følger med de bånd, der bliver dannet, når vi arbejder med vores slægtshistorie og begynder at opbygge et forhold til vore forfædre.

Kirken har stillet mange hjælpemidler til rådighed for at hjælpe alle mennesker på jorden til at tage del i det slægtshistoriske arbejde. Det er vigtigt at forstå, hvordan de optegnelser og teknologiske redskaber, der er tilgængelige for os i dag, er forbundet med de evangeliske principper.

Vi bærer vidnesbyrd om vor himmelske Fader (JS-H 1:17), der har lagt en plan for os, hans børn. En del af

denne plan er, at vi kan vende tilbage til ham ved at modtage hellige ordinancer og holde de pagter, der er forbundet dermed. Disse ordinancer og pagter åbner vejen tilbage til ham.

Da mange af vore forfædre har forladt jorden uden mulighed for at modtage disse ordinancer, har vor himmelske Fader i sin godhed givet os mulighed for at udføre dem i hellige templer på vegne af vore forfædre. Men for at vi kan gøre det, så skal vi først finde frem til vore forfædre. Når vi har fundet deres navne, har vi mulighed for at udføre disse ordinancer som stedfortrædere på deres vegne. På denne måde får vi det store privilegium at opbygge et særligt forhold af kærlighed til og at tjene vore forfædre.

Lad mig kort beskrive dette livs perspektiv og forbinde det med det kommende livs perspektiv. Med kundskaben om nødvendigheden af disse ordinancer er der mange ånder, der på den anden side venter på, at det forløsende arbejde bliver udført på deres vegne. Vi er en del af deres perspektiv. Vi har en andel i deres evige skæbne. Ser vi ikke her et vidunderligt, kærligt og retfærdigt perspektiv, som vor himmelske Fader har vist os, hvor vi kan være et redskab i Herrens hånd ved at velsigne vore forfædre?

Gennem dette arbejde kan vi lære at se udover dødens slør og give vores tid på jorden et nyt perspektiv. Nefi åbenbarede til os: »For jeg ved, at I, mange af jer, har søgt meget efter at

Områdehalvfjerdser Ældste Detlef Adler

få kundskab om det tilkommende; derfor ved jeg, at I ved, at vort kød må svinde hen og dø; alligevel skal vi i vort legeme se Gud« (2 Ne 9:4).

Vi er alle børn af en kærlig himmelsk Fader, som har sendt os til jorden for at nyde glæde. Den største glæde vi kan opleve, er ved den tjeneste vi yder andre, og den kærlighed vi skænker, som rækker langt udover vores jordiske livs grænser. Vi kan give mennesker et evigt perspektiv, som er:

»Og se, hvis jeres glæde skal være stor sammen med én sjæl, som I har ført til mig ind i min Faders rige, hvor stor skal da ikke jeres glæde være, hvis I fører mange sjæle til mig!« (L&P 18:16).

Jeg bærer vidnesbyrd om sandheden af disse lærdomme og den glæde, der kommer af at udføre slægtsforskning, som gør os i stand til at tilbyde vore forfædre muligheden for at opleve alle evangeliets velsignelser i det næste liv, som de ikke kunne opleve her. ■

Superlørdag i Esbjerg

Biskop Jan Rohde Pedersen – Esbjerg

En fantastisk oplevelse

Den 26. januar 2013 afholdtes superlørdagen i Esbjerg. At afholde superlørdag i Esbjerg var en fantastisk oplevelse. I virkeligheden var forberedelserne til dagen for mig den største oplevelse, og i virkeligheden tror jeg også, at det var det for de unge samt deres ledere.

Glæde gennem tjeneste

At pynte op til dagen var en opgave, som kunne tackles på mange måder.

Vore unge besluttede at gøre deres yderste, for at dette skulle blive den bedste »Superlørdag« nogensinde. Timerne, som de sammen med deres ledere brugte med dette mål for øje, var utællelige. Efter al logik skulle de være udmattede af det store arbejde og de tunge byrder, som de villigt lagde på deres skuldre, men realiteten var, at de i stedet for blev fyldte med energi og glæde. Dette alene af den grund at deres motivation for arbejdet var på et langt højere plan end blot det at ville gøre sin pligt og at gøre arbejdet så let så muligt.

Byrden ved det hårde arbejde opvejedes let af glæden ved det gode resultat.

Tag ved lære

Søskende, lad os lære af vore unge mennesker, således at året 2013 vil være drevet af ønsket om, i alle forhold i vores liv, at gøre vores bedste. At gøre alt så godt som muligt i vore bestræbelser for at yde omsorg og tjeneste på Herrens måde. Lad os ikke være bange for at udfordre os selv i dette arbejde gennem at udøve vores tro. Hvis vi »kaster vore garn ud, på Herrens ord« med al vores styrke, vil vi opleve Herrens anerkendelse af vore retfærdige liv, rettede mod at opbygge hans rige på jorden.

Der er en særlig kraft i vore unge mennesker, som vi ældre kan lære meget af. I hvert tilfælde lærte denne superlørdag mig, at vore unge er en vidunderlig kilde til kraft i vore menigheder, som vi bør påskønne og gøre positiv brug af.

Tak

En stor tak til ikke alene vore unge og deres ledere, men også til stavens ledere, som utrættelige arbejder på at styrke vore unge med gode aktiviteter, som kan bidrage til sammenhold, kammeratskab og til den åndelige styrke, som vil bevare dem trofaste og forberede dem til at kunne blive morgendagens ledere.

Superlørdagen i Esbjerg blev en oplevelse, som jeg sent vil glemme. ■

De festlige rammer

BISKOP JAN ROHDE PEDERSEN, ESBJERG

Åbent hus i Slægtshistorisk Center

Søster Anne-Lise Andersen, Allerød

Overvejelser

Som de fleste nok ved, så har Allerød et slægtshistorisk center, som vi er meget glade for, men det har knebet gevaldig med at andre har vidst det, og hvad kunne vi gøre ved det.

Vi følte, at et åbent hus kunne være en ide, og det skulle være den 23. marts 2013 fra kl. 14.00 til kl. 18.00.

Støtte fra menigheden

Biskoppen var meget velvillig og gav grønt lys. Vi samarbejdede med menighedens informations-medarbejder, som tog sig af kontakt til aviser, specielt Allerød Lokalavis, hvor der blev indrykket en flot annonce

Vi fik lavet flyers, som missionærerne delte ud, og vi bad og bad.

Endelig kom dagen og vi var spændte!

Klokken 13.55 stod den første gæst udenfor døren, og i løbet af 2½ time kom 2 medlemmer og 12 ikkemedlemmer, som alle var meget glade for at få hjælp. Ånden var virkelig stærkt til stede.

Gæsterne hjalp hinanden

En lille episode, jeg lagde mærke til, var en mand, som kom ind og forsigtigt spurgte, om jeg kunne hjælpe. Hans bedstefar kom fra Tjekkiet, og var nu død. Han ville nu gerne vide noget om slægten i Tjekkiet. Der stod jeg som utrænet konsulent, og kunne ikke andet end at kalde på vor himmelske Fader. Centrets leder, min mand, Steffen Redder, var nemlig optaget med en anden gæst, og der stod 5 andre i kø.

SØSTER ANNE-LISE ANDERSEN, ALLERØD

Glimt fra den fine udstilling

Jeg smilede pænt til gæsten og sagde, at det måtte nok være Steffen, der skulle hjælpe. Men at han var optaget.

Pludselig så jeg en dame, som Steffen havde været optaget af at hjælpe kort tid forinden, stå og tale med manden, som havde behov for hjælp med sin bedstefar fra Tjekkiet, og jeg hørte hende sige: »Har du prøvet dette, for jeg har nemlig også familie i Tjekkiet og har forsket i det i mange år.«

Glæde, tak og travlhed

Vi hjalp med glæde og stor taknemlighed i hjertet. En stor tak til missionærerne som var til uvurderlig hjælp med computerne og til Steffen Redder, som havde en travl dag med udstilling og undervisning af 12 ikke medlemmer

Aldrig har jeg set min mand så træt som den aften. ■

Talenter glæder andre

Finn Lykkegaard, redaktør

Mon det er besværet værd?

I løbet af blot 14 dage i marts/april 2013 fik jeg muligheden for at overvære nogle søskende udfolde deres ualmindelige talenter, så jeg tænkte – mon det vil være et par rejser værd?

En fernisering

Den første tur skyldtes en invitation til en fernisering i mig egen fødeby – Odense – på TietgenSkolen, et internationalt handelsgymnasium. Bag invitationen stod søster Malene Højme Ilskov fra Odense. Da jeg i erindringer har en frisk teenagepige ved navn Malle, kunne jeg ikke dy mig – og det er jeg glad for.

Sagen var, at Malene blandt andre indbydere havde vundet opgaven med at dekorere ikke alene 5 gennemgående hjørner på skolen, men også en meget lang gang i nederste etage og en væg i aulaen.

Drøm ført ud i livet

Da jeg ankom mødte jeg Malenes mor, der med strålende øjne berettede, hvordan Malene allerede fra barns ben elskede at tegne og dekorere, hvad hjemmet bar præg af. Malene har siden efter først at være uddannet og have arbejdet

som lærer gennemgået en undervisning som dekorationsmaler.

En fornøjelse var det at se, hvordan hun havde formået ikke alene at dekorere, men også på yppig vis bruge selve rummene.

London og verden

Under temaet »Where are you going« var den lange gang dekoreret med metervis af hjulspor og hundredvis af verdens bynavne; det gennemgående tema for de 5 hjørner var London Underground, der nu skabte rammen om et tilsvarende antal hyggekroge for de studerende. Endelig var væggen i aulaen dekoreret med en gigantisk bogreol, malet så realistisk, at jeg var lige ved at række hånden ud efter den gode gamle Karnovs Lovsamling.

Respekt

Jeg tog efterfølgende toget hjem fyldt med respekt og glæde over at have set, hvordan en af Guds døtre med mand, børn og kirkekaldelser alligevel har formået at udvikle og anvende sit talent til glæde for mange andre. Tak.

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

Malene Ilskov foran bogreolen

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

Ældste Crank med sine hoops

Til en anden verden

Onsdag den 3. april 2013 drog min hustru og jeg så til Hovedbiblioteket i Nykøbing

Falster, hvor grenen havde inviteret til en kulturel begivenhed.

Ældste Crank, der tjente i grenen, skulle underholde. Han er fra Provo, Utah, men er til dels vokset op hos sin bedstefar i det, der nu hedder Navajo Nation i Arizona.

Da han var omkring 7 år gammel begyndte han at lære at danse de såkaldte hoopedances. Det tog lang tid, men i dag mestrer han at danse med hele 21 ringe.

Spændende program

Aftenen var under ledelse af grenspræsident Helge Nørrung, der sammen med søster Rogerta Rosing gav publikum en meget spændende indføring i indianernes oprindelse og historie, herunder såvel de særlige tragiske prøvelser, Navajo-indianerne har gennemlevet, samt det enestående bidrag under 2. Verdenskrig. Prøvelser bestod i tvangsforflyttelse af hele stammen under umenneskelige forhold og bidraget fra den særlige gruppe af Navajo-indianere, der var i stand til at tale i særlige koder, der viste sig ubrydelige.

Ældste Crank

Ældste Crank indledte sin underholdning med at spille flere indianske melodier – nogle selvkomponerede – på flere forskellige fløjter, heraf en med dobbeltkammer. Meget melodiosøst. Herefter tog han nærmest pusten fra publikum med sin dans. Hold da op et show. Gennem dansen illustrerede han såvel en falk som en ørn samt en bi, en sommerfugl, flere verdener og meget mere. Utroligt. Man følte sig hensat til prærien og nærmest fornemmede et par tipier bag ryggen. Det var forrygende.

Smukt fremmøde

Såvel gennem avisomtale som med flotte plakater havde grenen gjort et stort forarbejde, og det var da også en fornøjelse at være blandt de 45 tilstedeværende – heraf hele 23 gæster.

Ikke alene fik såvel præsident Nørrung som søster Rosing brugt deres talenter med deres fremragende introduktion, men ældste Crank demonstrerede til fulde et særligt talents udvikling.

Besværet værd!!

Mine ture til såvel Odense som Nykøbing viste sig at være besværet værd. Hvor skønt at se talenter anvendt. Lad os alle gøre det. ■

Nyt grenspræsidentskab i Sønderborg

Emil Douglas Nielsen, Sønderborg Gren

Sønderborgs nye grenspræsident er kaldet 3 år for sent!

Sådan kan man i det mindste vælge at anskue det, hvis man ser lidt humoristisk på det. Forklaringen er, at præsident Quentin Cullingford flyttede til Sønderborg fra England i februar 2007. Deres oprindelige plan var, at de ville blive i Danmark omkring tre år – inden de flyttede tilbage igen. Nu er de her på 6. år, og ingen bebrejder familien Cullingford, at de er blevet – tværtimod! Jeg taler vidst på hele grenens vegne, når jeg skriver, at vi er utrolig glade for, at familien fortsat er rodfæstet i den sønderjyske muld. Blandt andet giver det nu mulighed for, at præsident Cullingford kan tjene som grenspræsident for de omkring 40 aktive medlemmer i grenen.

International familie

Præsident Quentin Cullingford er brite. Han er født og opvokset i Norwich, på den engelske østkyst. Han tjente som fuldtidsmissionær i den irske mission i perioden 1995-97. Han er uddannet og arbejder som fysioterapeut, hvilket er årsagen til at han havnede i Danmark. En anden, ikke uvæsentlig grund, er at hans hustru

EMIL NIELSEN, SØNDERBORG

Wendy (tidligere Gram) er fra Danmark. Som barn og ung tilhørte hun menigheden på Maglegårds Alle, hvor hendes far Carsten Gram tjente som biskop i nogle år.

Grenspræsident Cullingford

Rådgiver

Som rådgiver er kaldet bror Emil Douglas Nielsen, som bor i Tønder. Bror Nielsen er oprindeligt fra Randers Gren. Han tjente som fuldtidsmissionær i Leeds i perioden 99-01.

Ydmyg tilgang

Det er med stor ydmyghed, at præsident Cullingford går til sin nye kaldelse. »Det er en stor ære, at vor himmelske Fader synes, at han kan stole på mig. Jeg var meget ydmyg, da jeg blev kaldet. Det er en stærk gren, vi har, med mange stærke og erfarne medlemmer og familier. Jeg er klar over, at det ikke er mit værk, jeg har gang i. Jeg er blot tjener for vor himmelske Fader. Jeg beder til, at jeg må få Åndens tilskyndelse, for så har jeg tillid til, at jeg gør det rigtige. Jeg ved, det er Jesu Kristi Kirke, og det er hans værk«, siger den nye grenspræsident.

Fokus

På spørgsmålet om der er noget særligt, han ønsker at fokusere på, svarer præsident Cullingford, at han føler sig inspireret til at fokusere på slægtshistorie og dermed også et slægtshistorisk center. »Ikke kun på grund af slægten, der er gået forud, men også på grund af velsignelsen ved selv at udføre tempelordinancer. Desuden kan vi bruge et slægts-historisk center i missionerings-øjemed, både over for borgerne i byen, men i lige så høj grad

EMIL NIELSEN, SØNDERBORG

Rådgiver Emil Nielsen

i forholdet til de af vore egne, der ikke kommer så tit».

Slutteligt udtrykker præsident Cullingford sin taknemlighed for sin forgænger bror Thomas Eriksens store arbejde som leder af grenen. »Præsident Eriksen har været et godt eksempel for mig.«

Sønderborg Gren

Sønderborg Gren har 85 medlemmer, hvoraf de ca. 40 kommer regelmæssigt. Grenen er speciel derved, at kun 2 af de, der kommer regelmæssigt, er over 50 år. Til gengæld er der ca. 20 primarybørn og 5 unge. Det kræver således ikke den store kugleramme at gennemskue, at grenen går en god fremtid i møde. Både med hensyn til de mange børn, men også gennem præsident Cullingfords ledelse og vejledning. ■

FOR DE YNGRE:
MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingsskriftsted

Kristoffer, Slagelse Menighed, 14 år

3 Nefi, kap. 12, vers 16:

Rejs jer og lad jeres lys skinne for folkeslagene.

Eksemplet magt

Disse ord hjælper mig med at huske på det eksempel, jeg bør være. Det er ikke nemt altid at være et godt eksempel, derfor er det et godt skriftsted at lære udenad. ■

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

Kristoffer, Slagelse Menighed

De bliver smukkere

Finn Lykkegaard, redaktør

Jeg kendte dem lidt, men.

Nogle mennesker bliver bare smukkere, når du lærer dem bedre at kende. Denne beretning handler om Mette og Ole Køster. Gennem min ungdom i Kirken kendte jeg lidt til dem begge – dels via mine forældre og deres, dels fordi jeg tjente som soldat sammen med Oles bror Svend Erik. Men en dag på Bornholm lyttede jeg lidt til deres beretning, og det er den, dette handler om.

Tempelmission

Mette og Oles ansigter vil være mange bekendt fra templet i København, hvor de nogle år efter indvielsen begyndte at tjene i 1 måned ad gangen ved flere lejligheder. På et tidspunkt blev de af præsident Ljungh kaldet til at tjene på fuld tid, men ak – en ulykke den 5. januar 2011, hvor Oles ben blev slemt læderet, satte en midlertidig stopper for den plan. Så først den 1. juli 2011 kunne de tage hul på deres fuldtidsmission i templet – en mission, der skulle have varet 1 år, men undervejs blev forlænget til 1½.

Mange prøvelser

Tiden i templet forløb ikke uden prøvelser. De oplevede indbrud i deres hjem i Odense – og oven i købet på deres bryllupsdag, de led under en invasion af hvepse, og de blev udsat for oversvømmelse. Undervejs slap midlerne op, men en anden menighed viste sit engagement ved at hjælpe med huslejen. Ved slutningen af missionen i templet var det så renoveringen af ejendommen, der med brug af trykluftbor var ved at blæse ørerne af dem begge.

Mange velsignelser

Prøvelserne var kun en del af det, en del, der ikke kunne tage glæden ved velsignelserne væk.

BROR FRANTS BØVING, RØNNE GREN

Ældste og søster Køster

At tjene på fuld tid i templet var bare det bedste. Ikke alene fik begge nogle fantastiske venner gennem de øvrige missionærer, de lærte også at forstå mere og mere omkring templet og dets lærdomme. Efterfølgende følte de, at tiden i templet var en forberedelse til deres næste mission, for 3 måneder før deres mission i templet var til ende, blev de kaldet til en anden fuldtidsmission, der skulle bringe dem til Bornholm, hvor Oles mor er født.

Grenspræsident

Enhver, der følger lidt med i Kirkens liv i Danmark, ved, at Rønne Gren, siden bror Frants Bøving blev afløst, har haft ikke mindre end 2 grenspræsidenter på 1 år. Det var derfor sikkert

også til manges glæde, da det efterhånden rygtes, at Ole var kaldet som ny grenspræsident, og altså nu er ældste Køster.

Såvel præsident som søster Køster synes, at den første tid på øen har været en travl opbygningsfase, med mødet med mange mennesker, rundtur til øens genbrugsbutikker på møbeljagt, omorganisering af grenen og ikke mindst indførelse af og forståelsen for MLS. Men det har været interessant.

Et kærligt folkefærd

Begge har de oplevet en styrkelse af deres vidnesbyrd om betydningen af næstekærlighed og efterlevelse af skriftens ord om at behandle andre, som man selv ønsker at blive behandlet. De har mødt en befolkning på Bornholm, der generelt er venlige og hjælpsomme, selvom skiftet fra templet til Bornholm har været en konfrontation med verden på en ganske anden måde.

Fællesskabet

Det bedste ved at tjene sammen på fuldtidsmission – både i templet og nu på Bornholm – har dog været det fælles samvær som mand og hustru. Begge har lært nye sider af hinanden at kende og deres indbyrdes kærlighed er blevet styrket. Samtidig har det hele været en fantastisk udvikling for hele familien, og gennem moderne hjælpemidler som Skype har forholdet til børn og børnebørn ikke lidt nogen skade.

På spørgsmålet om, hvorvidt de vil opfordre andre til det samme, svarer de i kor: Absolut.

Smukkere

For at vende tilbage til min indledning: Da vi sad der i Rønne, og jeg lyttede til søster Køster fortælle om sine følelser for sin mand, og jeg så deres øjne mødes gennem tårer, skete det – de blev begge meget smukkere for mine øjne.

Tak fordi I tjener så villigt. ■

MISSIONÆRER

Nyligt udsendte missionærer

Finn Lykkegaard, Redaktør

Fra Danmark er følgende medlemmer kaldet til at tjene en mission:

HENRIK ALS, GLADSAXE 2. MENIGHED

Eldste Steffen Meilsø
Gladsaxe 2. Menighed
April 2013 – april 2015
Alpine German-Speaking Mission

HENRIK ALS, GLADSAXE

Eldste Lukas Østergaard
Roskilde Menighed
April 2013 – april 2015
Alpine German-Speaking Mission

HENRIK ALS, GLADSAXE

Eldste Martin Frost
Gladsaxe 2. Menighed
April 2013 – april 2015
Alpine German-Speaking Mission

KURT FREDRIKSEN, ODENSE

Søster Maria Louise Frost Frederiksen
Odense 2. Menighed
30. april 2013 – 31. oktober 2014.
Alpine German-Speaking Mission

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydeligt afsender samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 måneder, før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-650 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og foto afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■